

Fibiger: Uden for Betænkningen har samtlige Medlemmer af den konservative Folketingsgruppe stillet et Ændringsforslag, hvorefter der indsættes et nyt Bogstav, hvorunder der skulde staa, at der til Tilskud til Opførelse af Kirker og Udvidelser og Istandsættelser af bestaaende Kirker stilles et Beløb af 200 000 Kr. til Raadighed. Ærede Medlemmer vil forstaa, at naar samtlige Medlemmer af min Partigruppe stiller et saadant Forslag, er det ud fra den Betragtning, at vi lægger særlig Vægt paa det, og vi har med stigende Beklagelse set paa, at der i de senere Aar overhovedet ikke har været opført Bevillinger til Opførelse af Kirker eller Udvidelser eller Istandsættelse af bestaaende Kirker paa Finansloven.

Den tidligere Kirkeminister synes at have haft det Formaal inden for det Ministerium, som han var sat til at bestyre og varetage, at stryge det mest mulige, saadan at der ikke fra Statskassens Side blev stillet noget Beløb til Raadighed til disse Formaal. Fra andre Ministres Side har det dog været saadan, at man har syntes, at de gerne vilde komme de Institutioner til Hjælp, som de var sat til at varetage. Men Kirkeministeren har øjensynligt haft den modsatte Opfattelse, at det ikke var Statens Opgave at komme de Sogne til Hjælp, som trængte til at faa bygget nye Kirker eller til at faa Kirker udvidet eller istandsat. Jeg maa sige, at i Henhold til Grundlovens § 3 er vi af den Opfattelse, at det er en Pligt for Staten at komme til Hjælp i de Sogne, i Stedet for at man, som det hidtil har været, naar der skulde foretages Nybygninger eller Udvidelser, har fundet frem forskellige Fonds, der har tilhørt Kirken, og som skulde have været brugt til andre Formaal. Jeg maa sige, at det er egentlig lidt uheldigt, at man er kommet ind paa det.

Naar vi stiller det foreliggende Ændringsforslag, er det kun for at imødekomme den nye Kirkeminister, saa at der muligvis kunde indføres en ny Praksis, eller rettere sagt, at man kunde vende tilbage til den Praksis, man havde før 1924 eller i Perioden fra 1926 til 1929, og jeg haaber, at den højtærede Kirkeminister paaskønner, at vi har stillet Ændringsforslaget, saadan at han igen kan komme disse Menigheder og Sogne til Hjælp, som hans Forgænger ikke har ment havde Brug for Hjælp.

Jeg stillede i Fjor paa mit Partis Vegne et Forslag, hvorved man kunde være kommet Thyborøn til Hjælp, saaledes

at de kunde have faaet deres Kirke udvidet, efter at Befolkningen var vokset der. Jeg havde ikke særlig Succes med det Forslag. Det blev henvist til et Udvalg, og der blev afgivet Beretning, efter at Udvalget havde holdt et Møde. Senere viste det sig, at den daværende Kirkeminister havde stillet et Beløb til Raadighed, som han havde fundet; jeg ved ikke, hvor Midlerne stammede fra, men det var ikke tilstrækkeligt til, at Kirken kunde fuldføres. Nu vil jeg i hvert Fald gerne spørge den højtærede Kirkeminister, om det ikke er hans Opfattelse, at hvor der er saadanne Tilfælde som ved Thyborøn, Fialkirker og andre Kirker af lignende Art, som enten skal udvides eller istandsættes, og der ingen Midler er henlagt til dette Brug ved Tiendeaflysning, bør der paa Finansloven stilles Midler til Raadighed, saadan at disse Kirkearbejder kan udføres. Jeg vil dog haabe, at vi ikke er kommet saa langt i den Praksis, der har bestaaet i de sidste Aar, at det skulde være helt udelukket under den nuværende Regering at faa optaget Bevillinger paa Finansloven til nye Kirker eller til Istandsættelse og Udvidelse af Kirker.

Naar vi har sat et Beløb af 200 000 Kr. ind i Ændringsforslaget, er det ud fra den Betragtning, at vi mener, der paa hvert Aars Finanslov bør være et fast Beløb til saadanne Formaal. Er der saa enkelte Aar, hvor der ikke er Brug for det — jeg er overbevist om, at der er Brug for mange flere Penge, fordi hele dette Spørgsmaal har været henlagt nogle Aar —, kan de overføres til næste Aar, hvor der saa rimeligvis nok vil være Brug for dem.

Jeg vil gerne takke det ærede Medlem Hr. Kyed, som talte paa Partiet Venstres Vegne, idet han gav Tilslutning til det Ændringsforslag, her er stillet, og ogsaa gav principiel Tilslutning til, at det var Statens Pligt at bygge Kirker og stille Midler til Raadighed til Udvidelse af Kirker, og jeg kunde derfor have ønsket — naar dette er Venstres Stilling her i Folketinget —, at Venstre i Gaar i Landstinget, da mit Parti stillede en Dagsorden, som netop tog Sigte paa at stille 200 000 Kr. til Raadighed for Kirkeministeren til Opfyldelse af disse Formaal, havde stemt derfor, thi i saa Fald kunde denne Dagsorden have været vedtaget i Landstinget. Det forekommer mig, at det vilde have haft sin Interesse, om en saadan Dagsorden var blevet vedtaget i det andet høje Ting. Men jeg forstaaar altsaa det ærede Medlem Hr. Kyed saaledes, at Venstre her i Folketinget er